

че да гледа къмъ небото, дѣто е сега неговиятъ ба-
ща, наведе очи къмъ земята, и горчиви сълзи пакъ
потекоха изъ тѣхъ, а на устнитѣ му посрѣдъ въз-
дишкитѣ замръзваха все тия думи: „Ахъ! върни се,
върни, о младостъ!“

Млади читатели! Вие, които сте още въ ранната
пролѣтъ на живота! Като посрѣщате новитѣ години,
прѣговаряйте дѣлата си отъ миналото врѣме, попра-
вяйте грѣшкитѣ си и бѣгайте далеко отъ прѣстѣпно-
стѣта, защото ако нѣкога—не дай Боже!—сломени отъ
мжкитѣ на съвѣстѣта, вие се принудите да възклица-
вате като тоя несчастникъ: „Върни се, о хубава мла-
достъ! хубавата младостъ нѣма да се върне.

София 1905 год.

